

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

МАТЕРІАЛИ
КРУГЛОГО СТОЛУ

**«КРИМІНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ
В УКРАЇНІ:
РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

23 вересня 2022 року

Львів-2022

УДК 343.43
Т 33

*Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет Вченою радою
Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ
(протокол від 12 жовтня 2022 №4)*

КРИМІНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ:
матеріали Круглого столу (23 вересня 2022 року) / упор. І.В.Гловюк, Н.Р. Лашук,
В.В.Навроцька, І.Р.Серкевич, Н.І.Устрицька. Львів: Львівський державний
університет внутрішніх справ, 2022. 332 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників Круглого столу «Кримінальна юстиція в Україні: реалії та перспективи», який відбувся 23 вересня 2022 року у Львівському державному університеті внутрішніх справ.

Опубліковано в авторській редакції. Відповідальність за достовірність фактів, статистичних даних, точність викладеного матеріалу покладається на авторів.

The collection contains the theses of the reports of the participants of the Round table «Criminal justice in Ukraine: realities and prospects», which took place on October 21, 2022 at the Lviv State University of Internal Affairs. Published in the author's editorial office.

Responsibility for the authenticity of the facts, statistical data, and the accuracy of the presented material lies with the authors.

УДК 343.43

© Львівський державний університет
внутрішніх справ, 2022

Дуфенюк О.М.
доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики
факультету №1 Інституту з підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції
кандидат юридичних наук, доцент,
(Львівський державний університет внутрішніх справ)

ПРИНЦИП ПРОПОРЦІЙНОСТІ ПРИ БАЛАНСУВАННІ ІНТЕРЕСІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ: ДЕБАТИ КРИТИКІВ ТА ПРИХИЛЬНИКІВ

Витоки ідеї пропорційності фахівці вбачають у німецькій практиці поліцейської діяльності, зміст якої полягав в обмеженні дискреції правоохоронних органів та імперативному обов'язку застосовувати тільки такі заходи, засоби, які необхідні для забезпечення громадського порядку та безпеки, а шкода, зумовлена обмеженнями приватних інтересів має бути більш суттєвою, ніж шкода, якої зазнають суспільство чи окрема особа через таке обмеження [1, с. 6–7]. Сьогодні ця ідея еволюціонувала до концептуального підходу, за яким держава може завадити реалізації права на приватність та інших фундаментальних прав і свобод, якщо таке втручання є «необхідними в демократичному суспільстві» в інтересах суспільного блага. Досягнення балансу інтересів базовим принципом ЄСПЛ, який часто звертається до концептів «непропорційне втручання», «розумна пропорційність», «необхідна рівновага», «пропорційність тягаря», «справедливий баланс». Для уніфікації підходів до верифікації справедливості балансування інтересів у конкретній справі впроваджено добре відомий тест, зміст якого komponується критеріями:

(1) *належності або доречності* (відповідності, придатності обраних засобів меті уряду);

(2) *необхідності* (вибір з усіх придатних засобів такої форми втручання/обмежень приватних інтересів, коли інші, менш обтяжливі форми втручання, будуть неефективними для досягнення цілей, «необхідних у демократичному суспільстві»);

(3) *розумності або пропорційності у вузькому значенні* (ретельного зважування конфліктних інтересів, балансування між суспільним та приватним інтересами з тим, щоб використані засоби були пропорційними очікуваним результатам, шкода приватній особі пропорційна вигоді уряду щодо досягнення поставленої мети) [1, с. 7; 2, с. 31-32; 3, с. 116; 4, с. 118; 5, с. 379; 6, с. 114-115; 7, с. 3099 та ін.].

Аналіз судової практики української Феміди засвідчує, що типовим є звернення до концепту пропорційності та балансування слідчими суддями та суддями в наступних випадках:

– при розгляді клопотань про дозвіл на проведення обшуку, коли з'ясувався факт, обґрунтованості втручання в особисте та сімейне життя, а також чи не допускаються з боку правоохоронних органів дії, пов'язані з

неналежним втручанням [8; 9];

- при розгляді питання про арешт майна [10; 11];
- при розгляді скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчих, коли з'ясовувався факт обмеження права доступу до суду [12];
- при розгляді касаційних скарг на судові рішення, коли з'ясовувався факт обмеження права доступу до суду, його легітимна мета, непорушність самої сутності цього права [13; 14];
- при розгляді питання про конфіскацію майна, коли з'ясовувався факт справедливої рівноваги між інтересами держави (суспільства), пов'язаними з втручанням, та інтересами особи, яка так чи інакше страждає від втручання [15];
- при вирішенні питання про покарання, яке має бути законним (несвавільним), пропорційним (не становити надмірного тягара для особи) [16; 17; 18], але й не бути надто м'яким [19] і т.д.

Разом з тим треба зауважити, що в західній правовій доктрині принцип пропорційності не оминув критики, яка ґрунтується на кількох ключових аргументах.

По-перше, при балансуванні конкретних приватних та публічних інтересів балансуються неспівмірні (різнорідні) об'єкти, які у найбільш спрощеному вигляді можна вкласти у структуру «безпека vs свобода». На цьому ґрунті ставилась під сумнів раціональність балансування. *По-друге*, процедура балансування більше нагадує технічний, математичний процес, тому тут немає місця для морально-етичних міркувань. *По-третьє*, тест пропорційності надто нав'язливо впливає на законодавчі органи, що встановлюють стандарти, які неможливо виконати [7, с. 3153-3165; 20, с. 117; 21, с. 66-73; 22, с. 972-995].

Так, наприклад, Т. О. Алейнікоф говорив про існування складних аналітичних та операційних проблем, які породжують питання: в який спосіб інтереси ідентифікуються, оцінюються та порівнюються, адже доводиться «виміряти невимірне» і «порівнювати непорівнянне», як наприклад, апельсин та яблуко [22, с. 972]. Отже, виникає необхідність знайти спільну відкалібровану шкалу, критерії та переведення різнорідних цінностей та інтересів у певний якісний чи кількісний еквівалент, який можна було б порівнювати, однак досі виробленого такого механізму немає.

У цьому контексті цікавими є міркування Д. Михайленка, який також ставить під сумнів застосовність балансу цінностей до такого порядку, в якому поряд зі «звичайними цінностями» формально констатується цінність вища. Не можна побудувати рівновагу там, де *a priori* (та й ще на конституційному рівні) закладено конфлікт, результат вирішення якого, конституційно-логічно визначений наперед. Тому всі «красиві і справедливі теорії розбиваються об імператив про вищість такої цінності, як людина, її права та свободи» [5, с. 376]. Разом з тим вчений знаходить вихід з цієї патової ситуації, пропонуючи порівнювати не саму цінність, а глибину потенційного порушення кожної з них у випадку застосування і у випадку незастосування обмежень права [5, с. 387].

Системне балансування настільки невизначене, що не може бути чітко продемонстроване суспільству, що робить його непридатним для використання.

С. Готліб резюмує, парадокс балансування полягає в тому, скептики мають рацію, ми не можемо його використовувати, проте скептики помиляються, адже ми використовуємо баланс постійно. Як наслідок, балансування інтересів нагадує змагання з футболу [23, с. 837, 849].

Прихильники застосування тесту пропорційності вважають, що, не зважаючи на існуючі недоліки та прогалини, йдеться про творення універсальної бази порівняння, правила балансування є засадничими, а вирішальний голос має суд [24]. Професорка Гарвардської правничої школи, В. Джексон вказує на ключову перевагу визнання пропорційності як принципу чи доктрини, оскільки вона сприяє досягненню справедливості у більшій гармонії з конституційними правами [7, с. 3147].

Схожими є переконання Р. Алексі, який полемізуючи з одним із найбільш переконаних критиків балансу, Ю. Габермасом, опонує аргументації останнього щодо руйнування під час балансування «вогняної стіни», зведеної в правовому дискурсі шляхом надання деонтологічного розуміння правових норм та принципів. Р. Алексі доводить, що існує раціональна структура балансування, яка може бути чітко визначена правилами, які не становлять небезпеки для конституційних прав та цінностей, а навпаки, є необхідним засобом надання їм захисту, що створює центр опори, основу для зведення «вогняної стіни», яку Ю. Габермас вважає відсутньою в теорії балансування. Балансування є необхідною формою раціонального практичного дискурсу [25, с. 131-140].

Узагальнення різних підходів дозволяє зробити висновок: у системі правових механізмів забезпечення балансу публічних та приватних інтересів доцільно визнати попри існуючу критику і «слабкі місця» особливу роль принципу пропорційності та визначити наступні ефекти (напрямки) позитивного впливу для системи кримінального правосуддя:

ціннісний ефект, що полягає, по-перше, в утвердженні почуття справедливості в суспільстві через практику прийняття зважених процесуальних рішень, які узгоджуються з конституційними цінностями; по-друге, у визначенні пріоритету тих чи інших цінностей та інтересів у кожній конкретній справі;

стабілізуючий ефект, що реалізується через створення стабільної основи для прийняття та обґрунтування рішень суб'єктами процесуальної діяльності, наведення переконливої аргументації, особливо в тих випадках, коли проведення інтервенцій потребує судового дозволу;

дисциплінуючий ефект для органів правозастосування, стримування сваволі та захист від застосування надмірного втручання, процесуального примусу;

стимулюючий ефект для правотворчої діяльності законодавця, оскільки дилеми зважування різних груп інтересів у конкретній справі дають початок для більш широкої дискусії про права людини та впровадження реформ і формування нових, удосконалених стандартів;

адаптаційно-корегуючий ефект, який полягає в тому, що механізм пропорційності послаблює типову категоричність доктрини кримінального процесу, дозволяє гнучко оцінювати різні чинники та обставини у конкретній справі, у межах визначеної дискреції обирати певний спосіб реагування,

визначати значущість та гостроту потреб, навіть тоді, коли закон не дає достатньо зрозумілої, визначеної та чіткої правової основи і таким чином корегувати наявність виявлених прогалин.

Список літератури:

1. *Погребняк С.* Тест на пропорційність. *Юрист України*. 2013. № 2. С. 5–10.
2. *Гловюк І. В.* Пропорційність та механізм кримінально-процесуального регулювання: теорія і практика. Кримінальний процесуальний кодекс 2012 року: ідеологія та практика правозастосування: колективна монографія. Одеса, 2018. С. 12–39.
3. *Маслак Н. В.* Деякі аспекти реалізації принципу пропорційності у національній системі кримінальної юстиції. 30 років розбудови Української державності та кримінальна юстиція як її базовий компонент: чого досягнуто і що втрачене?: матеріали VII Львівського форуму кримінальної юстиції (м. Львів, 16–17 вересня 2021 р.) / упорядник І. Б. Газдайка-Василишин. Львів: ЛьВДУВС, 2022. С. 114–118.
4. *Юдківська Г. Ю.* Принцип пропорційності в системі захисту прав людини. *Слово Національної школи суддів України*. 2015. № 4 (13). С. 118–123.
5. *Михайленко Д. Г.* Обмеження принципу презумпції невинуватості нормою про незаконне збагачення в Україні: соціальна обумовленість та тест на пропорційність. *Наукові праці НУ ОЮА*. 2015. Т. 17. С. 356–400.
6. *Mathews J., Sweet S.* Proportionality Balancing and Global Constitutionalism. *Columbia Journal of Transnational Law*. 2008. Vol. 47. P. 68–149.
7. *Jackson V. C.* Constitutional Law In An Age Of Proportionality. *The Yale Law Journal*. 2015. Vol. 124. P. 3095–3196.
8. Ухвала Зарічного районного суду м. Суми від 25.02.2020 (справа № 591/4756/19). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/87818518>.
9. Ухвала Печерського районного суду м. Києва від 21.09.2020 (справа № 757/40291/20-к). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96584485>.
10. Ухвала Макарівського районного суду Київської області від 24.01.2019 (справа № 370/2771/16-к). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79411910>.
11. Ухвала Рівненського міського суду від 08.12.2021 (справа № 569/8027/21). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102128108>.
12. Ухвала Малиновського районного суду м. Одеси від 02.09.2020 (справа № 521/14339/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/91616925>.
13. Ухвала Касаційного кримінального суду ВС від 04.08.2020 (справа № 127/12340/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90755400>.
14. Ухвала Другої судової палати Касаційного кримінального суду ВС від 08.04.2019 (справа № 686/27849/18). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81020530>.
15. Вирок Чернігівського районного суду Чернігівської області від 14.05.2020 (справа № 748/875/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/89243425>.

16. Вирок Личаківського районного суду м. Львова від 21.12.2021 (справа № 463/7283/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102085068>.
17. Вирок Кіровського районного суду м. Дніпропетровська від 29.05.2020 (справа № 203/808/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/89511426>.
18. Вирок Держинського районного суду м. Харкова від 05.05.2021 (справа № 638/8943/20). URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96724989>.
19. Ухвала Чернівецького апеляційного суду від 23.04.2021 (справа № 11-кп/822/76/21). <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96490031>.
20. *Panaccio Ch.-M.* In Defence of Two-Step Balancing and Proportionality in Rights Adjudication. *Canadian Journal of Law and Jurisprudence*. 2011. Vol. 24 (1). С. 109–128.
21. *Bronitt S.* Balancing Security and Liberty: Critical Perspectives on Terrorism Law Reform. *Fresh Perspectives on the “War on Terror”*. 2008. С. 65–83. DOI: 10.22459/FPWT.07.2008.05.
22. *Aleinikoff T. A.* Constitutional Law in the Age of Balancing. *The Yale Law Journal*. 1987. Vol. 96. P. 943–1005.
23. *Gottlieb S. E.* The Paradox of Balancing Significant Interests. *Hastings Law Journal*. 1994. Vol. 45. P. 825–866.
24. *Barak A.* Proportionality and Principled Balancing. *Law and Ethics of Human Rights*. 2010. Vol. 4 (1). P. 1–16.
25. *Alexy R.* Constitutional Rights, Balancing, and Rationality. *Ratio Juris*. 2003. Vol. 16 (2). P. 131–140.

Ємельянов Р.О.

викладач кафедри організації досудового розслідування
(Криворізький навчально-науковий інституту Донецького
державного університету внутрішніх справ)

Белікова Є.

курсантка 3 курсу
(Криворізький навчально-науковий інституту Донецького
державного університету внутрішніх справ)

ПРАВО ЛЮДИНИ НА НЕДОТОРКАНІСТЬ ЖИТЛА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

З початком війни в нашій державі усі ми змушені були адаптуватись та пристосовуватись жити в умовах війни. Те ж саме відбулось із кримінальним та кримінальним процесуальним законодавством, яке мало продовжити своє належне функціонування навіть в умовах війни. Тому, законодавець вдосконалив нормативно-правову базу задля не допущення порушення основних прав та свобод людини, яка стала учасником кримінального процесу в тому чи іншому статусі.

Одним із основних прав людини, яке може бути порушено під час досудового розслідування є право особи на недоторканість його житла чи іншого

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	11
БАЗЕЛЮК В. В.	
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОСІЇ ЗА ЗНИЩЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ ЯК ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ ПРО МИНУЛЕ НАШОЇ КРАЇНИ	11
БАЛОБАНОВА Д.О.	
НОВЕЛИ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ АГРЕСІЇ З БОКУ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ	14
БАУЛІН Ю.В.	
ВІДПОВІДІ ПРОЄКТУ КК НА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ВИКЛИКИ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	17
БРОНЕВИЦЬКА О.М.	
MENS REA ЗЛОЧИНУ «ГЕНОЦИД»	20
БУЛАЧЕК В.Р.	
ІСТОРИЧНИЙ МЕТОД РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ	23
ВИШНЕВСЬКА І.А.	
ДОБРОВІЛЬНА ЗДАЧА ЗБРОЇ: ПІДСТАВА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЧИ ПІДСТАВА ЇЇ ВИКЛЮЧЕННЯ?	26
ГОЛІНА В. В.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ	29
ГОРПІНЮК О.П.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЦІНКА ПОШИРЕННЯ В СОЦМЕРЕЖАХ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	32
ЄМЕЛЬЯНОВ Р.О., БЕЛКОВА Є.	
ПРАВО ЛЮДИНИ НА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЖИТЛА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	37
КАВЕРІНА Т.П.	
ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАКТІВ ВІЯВЛЕННЯ НЕВПІЗНАНИХ ТРУПІВ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ	40
КОВАЛЕНКО О.М.	
ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ ВЧИНЕНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	43
ЛИЗОГУБ Я.Г.	
ОКРЕМІ ПОЛОЖЕННЯ ЧИННОГО КК УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ГАРМОНІЗАЦІЇ	46
МАРЧЕНКО Т.Ф.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОЦІНКА ПРОВОКАЦІЇ КОРУПЦІЙНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	49

Мовчан Р. О.	
ПРО ДЕЯКІ ДИСКУСІЙНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННЕ ВИКОРИСТАННЯ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ	53
Навроцька В.В.	
ЗМІНА ТА ПРИПИНЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ	57
Орловська Н.А.	
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ САНКЦІЙ НОРМ ПРО КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОЛАБОРАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ПОСОБНИЦТВО ДЕРЖАВІ-АГРЕСОРУ	60
Острогляд О.В.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПОЛІТИКА ПРОТИДІЇ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ОЧІКУВАННЯ ТА РЕАЛЬНІСТЬ.....	65
Письменська О.В.	
ОБ'ЄКТ РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ: ЗАГАЛЬНИЙ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	68
Попович О.В.	
ПУБЛІЧНЕ ЗАПЕРЕЧЕННЯ ГРОМАДЯНИНОМ УКРАЇНИ ЗДІЙСНЕННЯ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМА ВИДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	72
Радковська І.С.	
ВИЗНАЧЕННЯ ПІРАТСТВА У МІЖНАРОДНИХ АКТАХ ТА КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	75
Солоджук В.В.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ	79
Скоковська Я. П.	
ПОРЯДОК ОТРИМАННЯ НАУКОВИХ ВИСНОВКІВ НАУКОВО- КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РАДИ ПРИ ВЕРХОВНОМУ СУДІ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ПРАВОВИХ ВИСНОВКІВ ВЕРХОВНОГО СУДУ.....	82
Стоянов М.М., Сидорчук В. В.	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ФЕЙКОВІЙ ІНФОРМАЦІЇ У ПЕРІОД ДІЇ ВОЄНОГО СТАНУ	85
Тананакін О.В.	
КОЛАБОРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	87
Таран О.	
ДО РОЗМЕЖУВАННЯ ПОНЯТЬ ВІЙСЬКОВИЙ ТА ВОЄННИЙ. ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПРАВОНАДАННЯ	89
Тимофєєва Л. Ю.	
НОВЕЛИ ЩОДО КВАЛІФІКАЦІЇ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	92
Туляков В. О.	
СУБСИДАРНІСТЬ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРАВІ.....	96

Устрицька Н.І.	
ПРОБАЦІЯ В СИСТЕМІ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	101
Фідря Ю.О.	
ВИПРАВДОВУВАННЯ, ВИЗНАННЯ ПРАВОМІРНОЮ, ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ, ГЛОРИФІКАЦІЯ ЇЇ УЧАСНИКІВ (СТ.436-2 КК): АНАЛІЗ ВИРОКІВ	103
Хавронюк М.І.	
КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У ПРОЄКТІ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	107
РОЗДІЛ 2. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС: НОВІТНІ ЗМІНИ ТА БАЛАНС ІНТЕРЕСІВ.....	114
Абламська В.В.	
ЩОДО СУТНОСТІ ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ, ЯКА ВЧИНИЛА КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОСТУПОК.....	114
Андрушко О. В.	
ПРАВА ЛЮДИНИ ТА КРИМІНАЛЬНЕ СУДОЧИНСТВО УКРАЇНИ: СУЧАСНІ СТАРІ ПРОБЛЕМИ ДОТРИМАННЯ БАЛАНСУ ІНТЕРЕСІВ	117
Бабіков О.П.	
ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БАЛАНСУ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ ЗМІНАМИ ДО КПК УКРАЇНИ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НС(Р)Д.....	120
Басиста І.В.	
ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ п. 10 ч. 1 ст. 284 КПК УКРАЇНИ У СИТУАЦІЇ, КОЛИ НЕОБХІДНО ВИРШИТИ ПИТАННЯ ЩОДО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЯКЕ ПОСЯГАЄ НА «ДВА БЕЗПОСЕРЕДНІ ОБ'ЄКТИ», ОДНИМ ІЗ ЯКИХ Є ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ	123
Гаврилюк Л.В.	
ПОЧАТОК ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В КОНТЕКСТІ ВНЕСЕНИХ ЗМІН ДО КПК УКРАЇНИ	128
Глинська Н. В.	
ЩОДО ОКРЕМИХ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ЦИФРОВІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	131
Гловюк І.В.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ КОЛА УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ (У АСПЕКТІ «ВОЄННИХ» ЗМІН ДО КПК УКРАЇНИ)	136
Дільна З.Ф.	
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ПРОКУРОРА ЯК ПРИНЦИП ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	141
Дрозд В.Г.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПРОВАДЖЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПІД ЧАС ДІЗНАННЯ.....	144
Дубас В. М.	
ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДОЧИНСТВА В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	147

Дуфенюк О.М.	
ПРИНЦИП ПРОПОРЦІЙНОСТІ ПРИ БАЛАНСУВАННІ ІНТЕРЕСІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ: ДЕБАТИ КРИТИКІВ ТА ПРИХИЛЬНИКІВ ..	149
Ємельянов Р.О., Белкова Є.	
ПРАВО ЛЮДИНИ НА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЖИТЛА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	153
Завтур В.А.	
ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ОСВІДУВАННЯ ОСОБИ ЗА ЗАКОНОМ УКРАЇНИ № 2462-ІХ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ТА ТЕХНІКО- ЮРИДИЧНІ НЕДОЛІКИ	156
Зіньковський І.П.	
ЗНЯТТЯ ПОКАЗАНЬ ТЕХНІЧНИХ ПРИЛАДІВ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ, ЩО МАЮТЬ ФУНКЦІЇ ФОТО-, КІНОЗЙОМКИ, ВІДЕОЗАПИСУ, ЧИ ЗАСОБІВ ФОТО-, КІНОЗЙОМКИ, ВІДЕОЗАПИСУ ЯК ЗАСІБ ЗБИРАННЯ ТА ПЕРЕВІРКИ ДОКАЗІВ У ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ.....	159
Капліна О. В.	
ЗБРОЙНА АГРЕСІЯ: ЧИ ВІДШКОДУЮТЬ ПОТЕРПІЛИМ ЗАВДАНУ ШКОДУ В МЕЖАХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	163
Ковальчук С.О.	
ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В РАЗІ СМЕРТІ ОСОБИ, ЯКА НЕ НАБУЛА ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ ПІДОЗРЮВАНОВОГО: СТАН НОРМАТИВНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ	166
Когут І.	
РОЗМЕЖУВАННЯ ДОРУЧЕННЯ ТА ВКАЗІВКИ ПРОКУРОРА ЯК ФОРМ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ .	171
Кравчук О., Сікора К.	
ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЯ З ВЛАСНИХ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	174
Крицька І.О.	
ДО ПИТАННЯ ПРО ОКРЕМІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДОЗРЮВАНОВОМУ, ОБВИНУВАЧЕНОМУ ПРАВА НА ПЕРЕКЛАД.....	178
Кулинич М.-М.А.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ РІШЕНЬ ДЕТЕКТИВАМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	182
Матоліч В.В.	
ВИЗНАЧЕННЯ КОЛА УЧАСНИКІВ, ЯКІ МОЖУТЬ БРАТИ УЧАСТЬ У ЗАКРИТОМУ СУДОВОМУ ЗАСІДАННІ	187
Михайленко В.В.	
ДВІ СИСТЕМИ ЗМІНИ І СКАСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	189
Нерсесян А. С.	
ПІДСЛІДНІСТЬ ВІЙСЬКОВОЇ ПОЛІЦІЇ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ	196
Никифороенко Ю. Л.	
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПЕРЕЙНЯТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ВІД КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ ІНШОЇ ДЕРЖАВИ.....	198
Новожилов В.С.	
ЗНЯТТЯ ПОКАЗАНЬ ТЕХНІЧНИХ ПРИЛАДІВ (СТАТТЯ 245-1 КПК) У МЕХАНІЗМІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАВДАНЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	201